

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبٰهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا。 إِنَّمَا
تُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا。
وَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتّٰى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ。

FEDAKÂRLIĞIN ZİRVESİ: İSÂR

Muhterem Müslümanlar!

Yüce dinimiz İslam'ın temel gayelerinden biri de Allah rızası için birbirini seven, birbirine yardım eden, iyilikte yarışan erdemli insanların oluşturduğu bir toplum inşa etmektir. İslam, bunun yolunu da bize göstermiştir. Bu yol, sevgi ve kardeşlik temeline dayanan; kişiyi bencillik, cimrilik ve kıskançlık gibi kötü hasletlerden arındıran İsâr duygusudur.

Aziz Müminler!

İsâr; yalnızca Allah'ın rızasını gözeterek insanların ihtiyaçlarını imkânımız nispetinde karşılamaya gayret göstermektir. Kendimizi düşündüğümüz kadar hatta daha da fazla başkalarını düşünmemektir. İsâr; şefkat, merhamet ve sabırla anne ve babamızın, eş ve çocukların gönüllerini hoş tutabilmektir. Engelli kardeşlerimize hayatı kolaylaştırarak; göremeyenin gözü, konuşamayanın dili, işitemeyenin kulağı, yürüyemeyenin ayağı, tutamayanın eli olabilmektir. İsâr; içinde yaşadığımız toplumun, hatta bütün insanların iyiliğe ve hayra ulaşması için kimi zaman malımızdan, kimi zaman rahatımızdan vazgeçmektir. Kimi zaman yanı başımızdaki komşularımızın, kimi zaman akrabalarımızın, kimi zaman da Gazze'deki mazlum kardeşlerimizin yanında olmak, maddi ve manevi desteğimizi onlardan esrigememektir. Yeri geldiğinde ise din, vatan ve mukaddesat uğruna canımızı feda etmektir.

Kiymetli Müslümanlar!

Bizler, fedakârlığın en güzel örneklerini Peygamber Efendimiz (s.a.s) ve güzide ashabından öğrendik. Onlar, başlarına gelen bütün zorluklara göğüs germişler, insanların gönüllerinin İslam'a isınmaları için var güçleriyle çalışmışlar, onlar için

Cenâb-1 Hakk'a daima dua etmişlerdir. "Onlar, yiyeceklerini yoksula, yetime ve esire seve seve ikram ederler. Ve şöyle derler: Biz size Allah için ikram ediyoruz; sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz"¹ ayet-i kerimesinin yaşayın örnekleri olmuşlardır.

Değerli Müminler!

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) bir hadis-i şeriflerinde, "Kendiniz için istediğiniz mümin kardeşiniz için de istemedikçe gerçek anlamda iman etmiş olamazsınız"² buyurmaktadır. Hal böyleyken, bugün basit gibi görünen ancak İsâr ahlakımızla çözebileceğimiz nice davranışlara şahit olmaktadır. Bir yandan birbirine ikram için yarısan insanların öte yandan trafikte yol vermemesi, hatta bunun için tartışması, ambulans ve itfaiye araçlarının geçişini engellemesi, emniyet şeridini ihlal etmesi, engellilere ayrılan park yerlerine araçlarını park etmesi ne kadar da ibretlik bir durumdur. Çocuklarını uyuturken ya da hastası varken evinde parmaklarının ucuna basarak yürüyen ve fisiltıyla konuşanların televizyon ya da müziğin sesini sonuna kadar açarak komşusunu, hastaları rahatsız etmesi ne kadar da düşündürücü bir tablodur. Kendisi için bir şey almak ya da evine sağlıklı gıda götürmek için kılık kırk yaranların sattığı şeyin kusurunu gizlemesi, son kullanma tarihi geçmiş malların etiketlerini değiştirmesi, helal haram hassasiyetini kaybetmesi ne kadar da acı bir haldir. Kişinin; toplu taşıma araçlarında kendi konforunu önceleyip hasta, hamile ve yaşlıları ötelemesi ne kadar da üzücü bir husustur.

Aziz Müslümanlar!

İsâr'ın gereği; "İyilik ve takvâ hususunda yardımlaşın"³ ilahi davetine icabet ederek nerede bir ihtiyaç sahibi varsa onun yardımına koşmak, hayatı birbirimize yaşanılır kılmaktır. Her yüreğe huzur ve mutluluk ulaştırmak, bir yetimin duasında, bir garibin tebessümünde yer almaktır.

Hutbemizi Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in hadis-i şerifleriyle bitirmek istiyorum: "Kul, kardeşinin yardımında olduğu sürece, Allah da onun yardımıcısı olur."⁴

¹ İnsan, 76/8,9.

² Buhârî, İmân, 7.

³ Mâide, 5/2.

⁴ Ebû Dâvûd, Edebi, 60.

